

NOVA RAST

glasilo
molitvene zveze
za duhovne poklice

leto XVIII, januar 2008, številka I

- * **Bog je že tu
in te čaka**
- * **Uvodnik**
- * **Don Boskova
mati Marjeta**
- * **Njegov poklic
je izmoljen**
- * **Osebnost vodene
duhovne vaje
v tišini**
- * **PRILOGA:
Družinska molitev
za postni čas**

Bog je že tu in te čaka

*Ko se podajaš v iskanje Boga, prepoznavanje, preverjanje in razločevanje življenjske poklicnosti, izberi **pot poglobljene molitve**.*

*Molitev **vzpostavlja živ odnos** med Bogom in teboj, ki čutiš, da te vabi. Vzemi si čas, ustavi in umiri se, umolkni in prisluhni. Božjim in tvojim željam.*

Ne pozabi: Bog je že tu in te čaka. Želja v tebi, da bi mu prisluhnil/a in odkril/a njegov načrt za svoje življenje, prihaja od njega. Je njegov klic. On je položil vate željo in te na poti tudi spremlja. Njegova pozorna ljubezen je že vse predvidela. Pripravil je vse, kar potrebuješ na poti iskanja, da boš srečno prispel/a do cilja.

Drugi so že iskali pred teboj in so našli. Ne zaradi svojega prizadevanja. In vendar ga brez osebnih naporov ne bi nikoli našli. Želja, da bi našel Boga, njegov načrt, izvira iz najglobljega v tebi... in se prav tam dotika Božje želje za tvoje življenje. Pojdi torej pred Nje-

ga poln/a neizmerne želje, da ti pokaže pot, a svoboden/na od vseh svojih predstav, pričakovanj... Bog je Gospodar življenja. Tudi tvojega! In pusti mu, da je on Gospodar!

Če si pozoren/a in dobro prisluhneš, ga ne boš prepoznaval/a le v intenzivnih časih molitve. Zaznal/a boš, da se ti Bog podarja in te nagovarja tudi v vsakdanjem življenju. Sredi življenja moreš okusiti njegovo navzočnost... pri študiju, delu, ob raznih srečanjih, vsakdanjih in nepredvidenih dogodkih... Lepa priložnost, da ga sprašuješ z odprtostjo in velikodušnostjo srca, kje te želi imeti. In ko boš zaznal/a, kam te vabi, se mu prepusti!

Uvodnik

Drage molivke in molivci,

pred vami je prva številka Nove rasti v letu 2008. Z novim letom prihaja tudi nov načrt. Tokrat bomo skozi vse leto sledili temi "družina in duhovni poklici", saj smo v pastoralnem letu, ki je posvečeno družini. O tem smo nekaj povedali že v prejšnji številki.

V smislu leta družine bodo letos osrednji članki v reviji govorili o starših znanih svetnikov. Vemo namreč, da imajo osrednjo vlogo pri oblikovanju svetniških oseb, duhovnih poklicev in tudi vsakega izmed nas prav posebej starši, ki so naši prvi vzgojitelji, in imajo na nas največji vpliv. Če ne verjame-te, se lahko zamislite in kmalu boste ugotovili, da ste ne le telesno ampak tudi notranje podobni svojim staršem. V pričujočem listu se boste navdihovali ob materi sv. Janeza Boska, ki je tudi sama v procesu za beatifikacijo.

V rubriki "Iz življenja" se bomo letos srečevali z družinskimi člani naših duhovnikov, diakonov, redovnikov, redovnic in misijonarjev, ki bodo podali svoje pričevanje o tem, kako doživljajo in so doživljali člana svoje družine, ki se je odločil za duhovni poklic.

V uporabo, ne le v 'prelistanje', vam priporočam tokrat zanimivo prilogo, ki želi zbrati ob skupni molitvi vso družino. Pri njej lahko vsi aktivno sodelujete. Naj bo resnično v spodbudo, saj v naših družinah skupne molitve kar prevečkrat manjka.

Vstopamo v postni čas. Morda razmislimo, kako ga lahko oblikujemo in živimo v družini in kot družina. Naj bo za nas vse čas resničnega spreobrnjenja in očiščenja srca.

Vlado Bizjak

Don Boskova mati Marjeta

V GLOBINO

Za vso salezijansko družino je ob praznovanju 150. obletnice smrti don Boskove mame Marjete prišlo iz Rima razveseljivo sporočilo, da je Sveti sedež mami Marjeti priznal junaško stopnjo kreposti in jo razglasil za "častitljivo"!

"Vrlo ženo, kdo jo najde! Njena vrednost je daleč nad biseri ... Njeni sinovi vstajajo in jo blagrujejo" (Prg 31,10.28).

Preteklo je 150 let, odkar je Marjeta Occhiena umrla v svoji ubogi sobi v Torinu. Za njo so iskreni

no žalovali salezijanci in mladi, ki so jo ljubili kot mater. Ta žena se jim je tako podarila, da so enoglasno vzklikali: "Bila je svetnica!" Med prvimi, ki je to izgovoril, je bil prav Janez Bosko, njen sveti sin. To je takoj postalo splošno prepričanje, ne le v krogu Oratorija, pač pa tudi izven njega.

Marjeta Occhiena se je rodila v Caprigliu v Italiji 1. aprila 1788. Še istega dne je bila krščena v župnijski cerkvi. V rojstnem kraju je ostala do poroke s Francem Boscom, in ovdovela pri 27 letih. Ob prezgodnji smrti moža se je Marjeta soočila z vodenjem družine v trenutku velikega pomanjkanja. V svojem domu je imela

ohromljeno Frančevo mater, ki je bila potrebna posebne nege, Antona, sina iz Frančevega prvega zakona, in svoja dva sinova, Jožefa in Janeza.

Kot močna in razumna žena, pravična in odločna v svojih odločitvah, je Marjeta živela trezno in zmerno življenje. Pri krščanski vzgoji otrok je bila stroga, blaga in razumna. Vzgajala je tri otroke, ki so si bili po značaju zelo različni.

Ko je postavljena pred dramatične odločitve, podpira z vero in upanjem nagnjenja otrok in jim pomaga rasti v velikodušnosti in podjetnosti. Z ljubeznijo spremlja Janeza do duhovništva in potem zapusti drago domačijo v Becchijih in gre z njim med revne in zapuščene fante v Torino. Tu se skozi deset let (zadnjih v svojem življenju) brez pridržkov posveča don Boskovemu poslanstvu in začetkom njegove ustanove. Je prva in glavna salezijanska sotrudnica; njena delavna ljubezen postane materinski navdih preventivnega sistema; je prava soustanoviteljica salezi-

janske družine, saj je pripomogla k vzgoji svetih sinov, kot sta Dominik Savio in Mihael Rua.

Neizobražena, a polna modrosti, ki prihaja od zgoraj, je pomagala mnogim fantom z ulice. Boga je vedno postavljala na prvo mesto in se zanj použila z ubožnim življenjem, molitvijo in darovanjem. Umrla je 25. novembra 1856, pri 68. letih. H grobu jo je pospremlilo mnogo fantov, ki so jo objokovali, kot se objokuje mater.

Pogosto se pozablja to, kar je najbolj preprosto. "Najbolj preprosta stvar", ki jo mati Marjeta nenehno ponavlja z zgledom svojega življenja, je: svetost je vsem na dosegu roke, uresničuje pa se z verno poslušnostjo posebnemu poklicu, ki ga Bog namenja vsakemu izmed nas.

Mati Marjeta nas uči, da je mogoče in da je potrebno pogumno "ciljati visoko". Drobne vsakdanje reči so pot svetosti ...

Ivan Turk

Bilo je leta 1996. Matjaž je končal srednjo kmetijsko šolo in se prijavil za nadaljnji študij na Biotehniški fakulteti v Ljubljani. Dan prej, ko naj bi se vpisal, pa nama je povedal, da ne odhaja v Ljubljano, temveč v bogoslovje v Maribor.

Bila sem presenečena, ker mi prej nikoli o tem ni jasno govoril, čeprav sem sama malo slutila. Meni je bila njegova odločitev v veselje, za moža pa je bil pravi šok. Sprva mu je nasprotoval in mu to tudi jas-

no pokazal.

Ni se udeležil

sprejema bogoslovcev

v Marijino kongregacijo niti ni šel na noben obisk v bogoslovje. Povsod sem bila sama. Bilo mi je težko tako zaradi sina kot zaradi moža. Težave sem premagovala samo z molitvijo.

Hvala Bogu, saj je mož spremenil svoje mišljenje že ob koncu prvega letnika, ko je odšel na prvi obisk v mariborsko bogoslovje. Temu so sledila leta umirjenosti. V skrbeh sva bila tudi zaradi sinove težave z govorom, saj je kar precej jecljal. Vedela sva, da mora duhovnik jasno govoriti, zato

Njegov poklic je izmoljen

sva začela iskati rešitve, ki bi odpravile to težavo. Bog se je odzval tudi na to najino skrb, saj je sin težave z govorom z leti odpravil. Danes se mu ta težava skorajda ne pozna.

Leta študija so hitro mine-

vala in že je bilo pred vrati diakonsko posvečenje, ki ga je prejel v jeseni leta 2002. Z veliki veseljem in resnostjo smo začeli doma in v župniji priprave na mašniško posvečenje. To so trenutki, ki se jih niti ne da opisati, preprosto jih je treba doživeti. Srečna sva bila, ker je bil srečen Matjaž. Kdo pa ne želi svojemu otroku najboljše?

Mnogokrat se sprašujem, s čim sva si zaslужila, da naju je Bog pogledal skozi "veliko okno", ko je izbral najinega otroka za svoje orodje. Vem, da je njegov poklic izmoljen in Bog ve, kakšne žrtve so bile da-

rovane zanj. Novo mašo sem doživljala z radostjo in ponosom, hkrati pa tudi s skrbjo. Iz varnega zavetja bogoslovja se je odpravil na pot samostojnosti. Pot, ki je sicer posuta s cvetjem, ki pa je velikokrat posuta tudi s trnjem. Pot, kjer preži nanj tudi nevarnost. Vsi smo namreč samo ljudje, tako je človek tudi Matjaž. Vedno, ko kdo govori kaj proti duhovnikom, me v duši zaboli. Takrat se potolažim samo z molitvijo.

Prosim vas, ki boste brali te vrstice, da kdaj zmolite tudi kaj za stanovitnost duhovnikov, redovnikov in redovnic. Če se le da, se

ob četrtek udeležim svete maše, posebej še za prvi četrtek, ko molimo za nove duhovne poklice ter za svetost in zvestobo poklicanih. Vse premalo se namreč zavedamo, kako so nam duhovniki potrebni.

Preden končam in vam zaželim vse dobro, naj še enkrat povem, koliko veselja, sreče in zadovoljstva, hkrati pa tudi skrbi je, če imaš otroka v Gospodovem vinogradu. Molite in spodbujajte tudi vi svoje otroke.

Obilo Božjega blagoslova vam želiva
Bernarda in Brane Roter.

Osebnostne vodene duhovne vaje v tišini

Sem maturant. Že od otroštva sem čutil v sebi klic. Tih in nežen, ki je vabil, da bi zapustil vse in se kot duhovnik predal Božji službi. Potem je vse skupaj spet potihnilo, za nekaj časa izginilo. Vmes sem se zaljubil. Imel sem dekle, da lahko samo sanjaš. Pa vendar sem ves čas najine hoje čutil: Lepo je imeti družino, lepo je imeti ženo in otroke, a to ni moja pot. Moje mesto je nekje drugje. Tudi ona je opazila, da sem postajal kar nekako odsoten, zamišljen. Sporazumno sva se razšla.

Da bi lažje odkril, kaj hoče Bog, sem odšel na duhovne vaje v tišini. Bal sem se tišine, a že prvi dan sem odkril, da tišina ni strašna. Tišina govori! Bolje rečeno - Bog govori v tišini. Tudi meni je spregovoril. Vedno bolj se mi je odkrival. Srečal sem se z njim. Tako osebno! Kot se prijatelj sreča s svojim prijateljem. Začutil sem, kako zelo nas ima Bog rad. Četrty dan mi je postalo povsem jasno: postal bom duhovnik. Ljubezen, ki mi jo Bog daje, bom nosil naprej.

Priporočam se v molitev, da bom lahko kmalu odgovoril na Božji klic.

P. B.

Priporočamo

MOLITEV in SVETA MAŠA za nove duhovne poklice in njihovo stanovitnost

bo v sredo,
20. februarja,
19. marca in
16. aprila 2008,
ob 10. uri

v kapeli šolskih sester
na Strossmayerjevi 17
v Mariboru.
Vhod zadaj z dvorišča.
Pričakujemo vas!

DUHOVNE VAJE

za molivce za duhovne poklice

Nazarje, 7. - 9. marec 2008 ob 19. uri.

Vodi in zbira prijave:

Vlado Bizjak, Strossmayerjeva 15,

2000 Maribor, tel. 0590/ 80 450

Lepo vabljeni!

DAN ODPRTIH VRAT

bo v mariborskem bogoslovju,
Slomškovem dijaškem semenišču
in redovnih skupnostih potekal

v soboto 1. marca 2008.

Od 9. do 15 ure bo za vse možen
obisk, pogovor, ogled...

Vključujmo v svoje molitve

KVIZ MLADIH

ki bo letos potekal v dveh delih:

- o na škofijskih ravneh,
v soboto 5. aprila 2008
- o na ravni metropolije,
v soboto, 19. aprila 2008

Izdal: Center za duhovne poklice mariborske nadškofije, Slomškov trg 20, 2000 Maribor
<http://cdp.nadskofija-maribor.si>

Uredniški odbor: Stanislav Slatinek, Amadej Jazbec, Srečko Fras in s. Štefka Klemen.

Odgovarja: Vladimir Bizjak. Založila: Slomškova družba d.o.o. Maribor.

Prelom in priprava za tisk: Andrej Šaupel